

Una bona novel·la històrica submergeix el lector en atmosferes del passat

Posar rostre a l'enemic

“Com ja sabem des de la *Iliada*”, un setge és un tema ideal per a qui vulgui pintar com de gran i roïna pot arribar a ser la condició humana. Un exemple recent és *El asedio* de Pérez-Reverte en què es descriu el Cadis de 1811 canonejat pels fran-

cesos. Gerard Bussot (Sant Feliu de Guíxols, 1957) ha recreat ara un altre capítol cabdal de la guerra del Francès, el setge de Girona de 1809 cantat, també, al seu dia, per Pérez Galdós en un dels seus millors episodis.

Bussot –debutant en la ficció– ha sortit bastant airós en el seu fresc d'època, potser perquè s'ha centrat en un personatge històric que ha estudiat a fons en altres llibres, Narcís Massanas, un capità metge conciuatà seu que va salvar moltes vides a

la bombardejada Girona i que, tot i això, va perdre la seva als 23 anys i de la manera més ignominiosa, per una traïció. El doctor Moisès Broggi, per cert, hauria gaudit sens dubte d'aquesta novel·la, ja que Massanas és un predecessor seu, i en el setge va sobresortir com a cirurgià de guerra, operant i curant en les pitjors condicions.

En els relats bèl·lics de Tolstoi tan individualitzades es troben les tropes russes com els seus enemics. Salvant les distàncies, no d'una altra manera obra aquí Bussot, caracteritzant al detall els resistents de la

CARLES BARBA

Pintura 'El gran dia de Girona', de Ramon Martí i Alsina, episodi de la guerra del Francès

ciutat però no menys els assaltants i en particular el seu Estat major. El retrat que fa l'autor del mariscal Augereau –megalòman, gelós d'altres generals, d'una libidinositat casernària...– és esplèndid, i tan humà a la seva manera com el de Massanas. I què podem dir dels més modestos membres dels exèrcits dels dos bàndols? Del sotsoficial *El Frare* o del joveníssim timbaler Lluçia Ansó, entranyables perquè la seva divisa no és cap altra que “pit i collons”?

Però també arribem a conèixer amb certa intimitat algunes unitats

dels napoleònics (una de sapadors granaders), i finalment veiem que en ells habiten les mateixes pors i el mateix sentit de la camaraderia que en els seus oponents.

En suma: Goya a *Els afusellaments del 2 de maig* va aureolar els patriotes madrilenys i va robotitzar l'escamot francès; aquí hi ha també una execució, i quan es produeix, tan familiar ens és la víctima com els botxins.

Gerard Bussot

Temps d'herois

EFADÓS. 770 PÀGINES, 24,50 EUROS